

Фоменко О. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ВИТРАТ
ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА**

Торгівельна діяльність є однією із ключових та найрозвиненіших галузей економіки. Кількість торговельних суб'єктів як роздрібних, так і оптових становиться все більше з кожним роком. Через насичення ринку та велику конкуренцію у галузі, однією із головних задач ефективних торговельних підприємств є оптимізація структури витрат.

Пониження загального рівня витрат є основою для подальшого зростання прибутку, завдяки чому з'являється можливість покращення рівня клієнтського сервісу та вдосконалення матеріально-технічної бази підприємства.

Кожне підприємство зобов'язане мати за мету оптимізацію структури витрат: визначення основних шляхів удосконалення оптимізації витрат, виявлення та використання можливих резервів зниження витрат, пошук та заміна найменш ефективних витрат, що дає змогу підвищити рівень рентабельності підприємства. В будь-якого підприємства присутні витрати, котрі виникають під час проведення господарської діяльності, а саме процесу використання наявних ресурсів задля досягнення поставленої мети підприємства [1].

Відстежується тенденція, за якої все більшу увагу виділяють оптимізації витрат підприємства, особливо торговельного, оскільки в сучасних ринкових умовах управління витратами має за мету досягнення певної величини, котра дасть змогу поліпшити їх можливості у збільшенні обсягів товарообігу та прибутку за високої якості клієнтського сервісу

Підприємства торговельної галузі, на відміну від промислових, не мають можливості впроваджувати заходи щодо приводу мінімізації витрат, котрі не призведуть до значного погіршення клієнтського сервісу.

Оскільки, наслідком такого рішення буде зменшення обсягу доходів та величини прибутку підприємства в цілому.

Оптимальний рівень витрат – показник, котрий надає змогу обрати між можливими варіантами найефективніший у разі досягнення максимального обсягу товарообігу за умови досягнення найвищої якості клієнтського сервісу [2].

До складу витрат торговельного підприємства можна віднести витрати обігу. Вони займають переважне місце у структурі витрат. Цей показник значною мірою відображає усі з напрямів діяльності підприємств щодо питання з вдосконалення як операційних, так і торговельних процесів, зменшення загального рівня витрат, котрі пов'язані з реалізацією товарів [3].

У процесі господарської діяльності на обсяг та загальний рівень витрат торгівлі впливають як внутрішні, так і зовнішні фактори середовища підприємства. Серед факторів впливу внутрішнього середовища розрізняють:

- величина обсягу товарообігу підприємства;
- состав товарообігу;
- умови постачання товару;
- структура і ефективність використання основних фондів підприємства;
- стан і ефективність використання потенціалу трудових ресурсів.

Серед факторів зовнішнього середовища можна розрізнити:

- загальний рівень розвитку ринку; кон'юнктура ринку;
- стан факторів виробництва;
- економічний та політичний стан у країні в цілому;
- наявність та ефективність механізмів державного регулювання торговельно-господарської діяльності.

Таким чином, можна зробити висновок, що кожне підприємство, незалежно від галузі, повинно мати за мету оптимізувати структуру витрат. Підприємства торговельної галузі, на відміну від промислових, не мають

можливості використовувати заходи щодо зменшення витрат без погіршення рівня обслуговування покупців. Оптимізуючи витрати, підприємство може збільшити показники прибутковості, без впливу на якість продукту та рівень сервісного обслуговування.

Список використаних джерел:

1. Бланк І.А. Торговельний менеджмент: навч. посіб. Київ, 2013. 345 с.
2. Потійко Ю.А. Формування оптимального розміщення оборотних активів суб'єктів господарювання. *Фінанси України*. 2019. №7. С.80-88.
3. Бойчик І.М. Економіка підприємства: навч. посіб. Київ. Атіка, 2012. 235 с.

Чигрин О. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ
ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Забезпечення ефективності діяльності торговельних підприємств є досить важливим завданням в умовах трансформації національної економіки, постійних змін, що відбуваються в економічній сфері та мінливості вподобань споживачів. Торговельним підприємствам окрім дослідження ефективності використання власної ресурсної бази. Оскільки специфікою підприємств, що діють в даній сфері є саме робота з людьми, як у внутрішньому середовищі (головним ресурсом є працівник), так і в зовнішньому (головним фактором досягнення запланованої результативності є достатня кількість споживачів) варто проводити якісну оцінку ефективності роботи з клієнтами та визначати соціальну ефективність роботи працівників.

Ефективність, як економічна категорія, направлена на формування уявлення про якісно-кількісну характеристику результатів діяльності за видами та в цілому. Показники, за допомогою яких оцінюють економічну ефективність,